

“Busquem a Crist ressuscitat en la vida quotidiana, en els rostres dels nostres germans, sobretot en els pobres i en els marginats. Ens sorprendrem de com la grandesa de Déu es revela en la petitesa, de com la seva bellesa brilla en els senzills i en els pobres.”

(Papa Francesc)

paraules del bisbe

DONEM-NOS PRESSA A ESTIMAR

† Francesc, bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Un conegut poeta polonès, Jan Twardowski (1915-2006), va deixar escrit un bell poema amb aquest suggeridor títol: “Donem-nos pressa a estimar”. Argumentava el poeta que hem de fer-ho perquè “la gent se’n va tan aviat”. No podem malgastar les oportunitats que tenim d’estimar. “Estimam sempre poc i massa tard”, escriu. La vida humana és, certament, molt curta i, si no ens afanyem, no aconseguirem estimar prou per a omplir-la de sentit. Si és veritat que “al capvespre de les nostres vides serem examinats en l’amor” (Sant Joan de la Creu) tot el que no sigui estimar és secundari. En el nostre cor no hi poden tenir cabuda aquests altres sentiments que tot ho enverinen (gelosia, enveges, intolerància, rebuig). Sant Pau ho va entendre molt bé quan va dir: “si no tinc amor, res sóc” (1 Cor 13, 3). Succeeix, no obstant això, que el nostre cor es torna egoista, que s’inclina gustós cap a si mateix i li costa dirigir la mirada als altres. Per a això necessitem eixamplar-ho, acollint en nosal-

tres tot l’amor que Jesús ens té. És necessari sentir en la nostra carn “l’ample, el llarg, l’alt i el profund de l’amor de Crist” (Ef 3, 18) per a poder nosaltres estimar incondicionalment, com Ell ens ha estimat. Necessitem així mateix deixar que aquest cor egoista sigui transformat per l’Esperit, que omple els nostres cors d’amor (cf. Rm 5, 5). Convé estar atents, perquè tenim la temptació de convertir l’amor en una paraula o en una idea bella, però buida de contingut. Per això és molt important traduir la paraula “amor” en gestos concrets de lliurament als altres, de perdó, de comprensió i de servei. I és oportú també pensar a qui dirigirem aquest amor, perquè cada persona és important. En fi, l’ideal és reaccionar sempre estimant. Que en qualsevol circumstància i davant qualsevol persona, el nostre cor, transformat per la gràcia, reaccioni sempre estimant. La veritat de l’amor es manifesta quan ens posem en marxa cap als més petits, als últims, i ens ajupim per a rentar-los els seus peus. Hem de sentir el seu dolor i sentir el seu crit d’auxi-

li, per a ser Església samaritana, que es compadeix i sana. El context de pandèmia que vivim ens fa pensar no sols en els que han patit la malaltia, sinó també en tantes persones que estan sofrint les conseqüències econòmiques d’aquesta crisi sanitària. A tots ells ha d’arribar la nostra solidaritat, perquè sàpiguen que volem viure el manament nou que ens va deixar el nostre Senyor. L’única cosa que importa és estimar. Jesús va afegir que aquest seria el distintiu que som els seus deixebles. Nosaltres hem inventat altres senyals per a dir que som cristians, però Jesús només ens va deixar una: que us estimeu. Si no estimem amb tot el nostre ésser, no ens hem assabentat de res. “Estimau-vos els uns als altres”. Aquest és el manament que està per sobre de tots els altres i que il·lumina els altres. Té raó sant Agustí quan diu: “Estima i fes el que vulguis”. No perdem l’oportunitat d’estimar. Acaba dient el poeta: “Donem-nos pressa a estimar, la gent se’n va tan aviat / i els que no se’n van, no sempre tornen”.

la notícia

Setmana de la Família “Amoris Laetitia”

Dins del programa d’activitats per a celebrar l’Any de la “Família Amoris Laetitia” que ens ha proposat el Papa Francesc, a la nostra diòcesi hem organitzat la Setmana de la Família, **de dia 12 al 16 d’aquest mes de maig**, on s’han programat xerrades formatives, testimonis, cinefòrum i una pregària conjunta.

-Dimecres 12 de maig, a les 20 h, cinefòrum amb la pel·lícula “Cosas que importan” al Teatre de Sant Miquel.

-Dijous 13 de maig, a les 20 h, conferència “Nuestro amor cotidiano. Caminos para mejorar la relación matrimonial a la luz de Amoris Laetitia” a càrrec de Xosé Manuel Domínguez, director del Instituto da Familia de Ourense, a la Sala d’Actes del Seminari Diocesà de Ciutadella.

-Divendres 14 de maig, a les 20 h, conferència “Cómo mejorar en inteligencia emo-

cional a la luz de Amoris Laetitia” a càrrec de Xosé Manuel Domínguez, a la Casa de l’Església de Maó.

-Divendres 14 de maig, a les 20 h, Conferència-Testimoni “El matrimonio cristiano en la sociedad actual”, a càrrec de Pedro Ruiz-Berdejo y Rocío Yñiguez, responsables nacionals dels Equips de la Mare de Déu, a la Sala d’Actes del Seminari Diocesà de Ciutadella.

-Dissabte 15 de maig, a les 18 h, Conferència-Testimoni “Familia y misión ad gentes: Amar en la alegría de la familia”, a càrrec de César Valencia Durán y Teolinda Martínez León, matrimoni del Instituto Verbum Dei, a la parròquia de Sant Bartomeu de Ferrieres.

-Diumenge 16 de maig, a les 17 h, pregària conjunta al Santuari de la Mare de Déu del Toro

Setmana Família Amoris Laetitia

Del 12 al 16 de maig de 2021

SECRETARIAT DE FAMÍLIA I VIDA

Diumenge VI de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 25-26.34-35.44-48

Tot d'una que Pere entrà Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el va fer aixecar dient-li: "Posa't dret, que jo som home igual que tu." Llavors Pere prengué la paraula i digué: "Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui." Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: "¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?" Tot seguit manà que el batiassin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedàs amb ells uns quants dies.

Salm responsorial 97

R: **El Senyor ha revelat als pobles la seva salvació**

Lectura de la 1ª carta de sant Joan 4, 7-10

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer que ens ha estimat, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

15, 9-17

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "Jo us estim tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tenc. Si observau els manaments, vos mantindreu en l'amor que us tenc, com jo també observ els manaments del meu Pare i em mantenc en l'amor que em té. Vos he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tenc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú té un amor més gran que el qui dona al vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feis allò que jo us man. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres vos he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Som jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us man: que us estimeu els uns als altres."

Lectura del libro de los Hechos

de los apóstoles 10, 25-26. 34-35. 44-48

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda la verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?» Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedara unos días con ellos.

Salmo responsorial 97

R: **El Señor revela a las naciones su salvación.**

Lectura de la primera carta

del apóstol san Juan

4, 7-10

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

15, 9-17

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros».

Viure estimant

L'evangelí de Joan, en aquesta part del discurs de comiat de l'últim sopar de Jesús amb els seus deixebles, insisteix en l'únic manament que Jesús ha volgut deixar als seus, perquè en aquest manament es compleixen tots. És continuació del discurs del cep verdatger que podíem escoltar diumenge passat i aquí trobem les raons de perquè Jesús es va presentar com la vinya: perquè en la seva vida, en comunió amb Déu, s'ha dedicat a estimar. Si Déu és amor, i Jesús és un amb Déu, la seva vida és una vida d'amorós lliurament. Jesús vol repetir amb els seus el que Déu ha fet amb ell. Jesús se sent estimat sempre per Déu i una comunitat no pot ser res si no es fonamenta en l'amor sense mesura: donant la vida pels altres.

L'evangelista Joan ens endinsa en el món de l'amor i de l'amistat amb Déu, amb Jesús i entre els seus. Déu estima el Fill, el Fill estima els seus, aquests s'omplen d'alegria, perquè aquestes són relacions d'amor i d'entrega. Tots sabem el necessari que és sentir-se estimat i estimar. Jesús s'acomia dels seus parlant de l'amor definitiu. No hi ha cap manament més important per als seus. No és la qüestió el demanar-se què hem de fer?, sinó ¿com hem de viure? estimant.

No es tracta d'una simple "amistat", sinó d'un amor més profund, on tot es lliura a canvi de res. L'amor d'amistat es pot rompre. L'amor de "entrega" implica l'amor de Déu que estima a tots: als qui l'estimen i als que no l'estimen. Els deixebles de Jesús hem de tenir l'amor de Déu que és el que ens ha entregat Jesús. Aquest és l'amor que produeix l'alegria veritable. El "romandre" en Jesús no és una simple qüestió d'amistat. El discipulat cristià no es pot fonamentar només en la "amistat", sinó en la confiança de qui ha de donar fruits.

Vicent Llabrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

Dg. 9, VI de Pasqua: Fets 10, 25-26. 34-35. 44-48 / Sal 97 / Ijo 4, 7-10 / Jo 15, 9-17.

DI. 10, Sant Joan d'Àvila, prevere i doctor de l'Església (MO): Fets 16, 11-15 / Sal 149 / Jo 15, 26-16, 4a.

Dt. 11, Fèria: Fets 16, 22-34 / Sal 137 / Jo 16, 5-11.

Dc. 12, Fèria: Fets 17, 15. 22-18, 1 / Sal 148 / Jo 16, 12-15.

Dj. 13, Fèria: Fets 18, 1-8 / Sal 97 / Jo 16, 16-20.

Dv. 14, Sant Maties, apòstol (F): Fets 1, 15-17.

20-26 / Sal 112 / Jo 15, 9-17.

Ds. 15, Sant Isidre, llauradpr (MO): Fets 18, 23-28 / Sal 46 / Jo 16, 23b-28.

Dg. 16, Ascensió del Senyor (S): Fets 1, 1-11 / Sal 46 / Ef 1, 17-23 o bé: Ef 4, 1-13 / Mc 16, 15-20.

pregar amb els salms

Canvis en la vida sal 126 (125)

És un cant que comença amb una acció de gràcies plena d'alegria per l'inesperat canvi de sort de la ciutat de Sió quan van retornar els deportats a Babilònia i acaba amb una súplica perquè el Senyor continuï la seva obra de renovació. Expressa l'alegria d'un poble que el Senyor ha fet reviure. La renovació s'expressa amb les metàfores de l'aigua en el desert i de la collita després de la fatiga de la sembra.

*Quan el Senyor renovà la vida de Sió,
ho crèiem un somni.*

*La nostra boca s'omplí d'alegria,
de crist i de rialles (v. 1-2)*

Viure en un canvi constant es dur per la persona, però és l'única manera de no recular, ni estancar-se. Cal demanar ajut a Déu perquè renovi la nostra

vida, que "canvii la nostra sort", sense oblidar la nostra part de responsabilitat per renovar-nos, implicar-nos per "tractar de canviar la nostra sort".

*Renova la nostra vida, Senyor,
com l'aigua renova l'estepa del Nègueb
Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls
criden de goig a la sega (vv. 4-5).*

Anar fent la vida cada vegada més senzilla, menys plena de necessitats creades, saber ésser en cada etapa de la vida el que li correspon ésser etc., són camins saludables de despulament que poden facilitar l'obra de l'Evangeli en nosaltres. Renovar la vida de "Sió" és un treball preciós, humanitzador, espiritual, positiu. Apunta a la persona cristiana adulta de la que l'apòstol Pau parla en Ef 4,14; 1Co 13,11.

"Querida Amazonia"

Comunitats sense Eucaristia: com servir-les?

La immensitat de l'Amazònia i les difícils comunicacions entre poblacions, així com la seva gran diversitat cultural i greus problemes socials, compten amb una atenció pastoral molt precària. Cal donar-hi, per part de l'Església, una resposta valenta i adaptada a la realitat. Hem de fer cas de la queixa de tantes comunitats amazòniques *privades d'Eucaristia dominical per llargs períodes*.

Necessiten el servei de preveres capacitats, en el sagrament de l'Orde, per a presidir l'Eucaristia: *«cal trobar una manera d'assegurar aquest ministeri sacerdotal»*. Essent pocs els capellans per a atendre tantes comunitats disperses, és una llàstima que l'exhortació post-sinodal no hagi obert la porta a l'ordenació d'homes casats degudament preparats per a exercir aquest servei insubstituïble, tot i que favorable a donar aquest pas s'havia manifestat majoritàriament l'assem-

blea sinodal. Fortes pressions en contra ho han impedit. És un tema que requereix madurar amb urgència per tal de respondre a aquesta necessitat.

Els laics, certament, poden predicar, organitzar les comunitats, celebrar alguns sacraments, tenir cura de la pietat popular, *«però necessiten la celebració de l'Eucaristia perquè ella fa l'Església»*. És urgent, diu el Papa, *«evitar que els pobles amazònics estiguin privats d'aquest aliment i del sagrament del perdó»*. Mentrestant, els bisbes, especialment d'Amèrica Llatina, són exhortats a fomentar les vocacions misioneres encaminades a l'Amazònia. Açò requerirà una formació especial que capaciti els misioners per al *diàleg amb les cultures amazòniques*, homes forts i il·lusionats, coherents amb el que representen, que converteixin la seva missió en una autèntica pastoral amazònica.

Justícia i Pau de Menorca
justiciaipau@bisbatdemenorca.org

l'entrevista a:

MADRE MARÍA SERVIDORA OBEDIENTE

Esta semana entrevistamos a la Madre María Servidora Obediente para conocer los detalles de la llegada de esta nueva comunidad de las Hijas de la Sagrada Familia a Menorca.

¿Cuál es el carisma de las Hijas de la Sagrada Familia?

-Nuestro Carisma según lo hemos recibido de nuestra Madre fundadora, consiste en trabajar intensamente por dar a conocer, defender, propagar y dar a toda gente, el amor que profesa la Santísima Virgen María por sus hijos, el amor que le debemos y la honra que espera Dios que le tributemos por habérsela entregado en la cruz, cuando le dice al apóstol San Juan y en él a todos nosotros: "He ahí a tu Madre." Este carisma lo desarrollamos principalmente con una profunda vida de oración en la Adoración perpetua al Santísimo Sacramento del Altar y que promovemos en todos los apostolados que realizamos para que el Señor reciba la compañía de todos los hombres y nunca se encuentre solitario.

¿Por qué su comunidad religiosa inició fundaciones en España y, en este caso, en Menorca?

-Como los apóstoles, hemos recibido el mandato del Señor: "Id por el mundo entero y predicad el evangelio", por eso nos apremian las tierras de misión para que Jesús y María sean más conocidos y amados. España es para nosotros una tierra de misión y algunos obispos de sus diócesis han permitido que nuestra Congregación sea una ayuda para su inmensa labor apostólica, entre ellos el obispado de Menorca que nos ha abierto las puertas con tanta fraternidad y esperanza para llegar a las almas por medio del trabajo evangélico que realizamos.

¿Qué misión están llevando a cabo en la comunidad parroquial del Roser de Es Castell?

-Algunas de las actividades que estamos llevando a cabo y deseamos llevar en la comunidad parroquial es la colaboración en todo el trabajo pastoral que se desarrolla en ella, como la preparación y la participación activa en la liturgia, estar pendientes del Templo y la sacristía, llevar la Sagrada Comunión y visitar a enfermos y ancianos, acoger y acompañar a las familias y grupos parroquiales, predicar o acompañar la catequesis, dictar la Consagración a Jesús por María a niños, jóvenes y adultos, posibilitar espacios de oración ante el Santísimo, entre otros.

¿Cuáles son los pilares fundamentales que inspiran vuestra misión en Menorca?

-Los principales pilares son el amor a la Eucaristía y el amor a la Virgen, de ellos nace todo nuestro celo por estar en esta isla para transmitirles el valioso tesoro que Dios Padre nos ha confiado y quiere que compartamos, con una inmensa alegría y sintiéndonos ya parte del pueblo esperamos dar todo lo que nos permita Dios para llevar a las almas a una verdadera unión con Él.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Pregària al Santuari de la Mare de Déu de Gràcia de Maó

Durant el mes de maig, mes de Maria, cada diumenge a les 8.15 h més del Sant Rosari al Santuari de la Mare de Déu de Gràcia. Tot seguit, es celebrarà la Santa Missa.

Pregària del Rosari al Santuari Mare de Déu del Toro

La diòcesi de Menorca s'uneix a la iniciativa del Papa Francesc d'oferir la pregària del rosari per a la fi de la pandèmia. Aquesta oració tindrà lloc cada dia, a les 18 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Visita del Nunci Apostòlic

Diumenge 9 de maig celebració de la Pasqua del Malalt, a les 12 h, a la Catedral de Menorca. Celebració de l'Eucaristia presidida pel Nunci Apostòlic, Mons. Bernardito Auza. També es podrà seguir en directe pel **canal de youtube del Bisbat de Menorca**.

Setmana de la Família

Trobareu tots els detalls dels actes organitzats a la **primera pàgina del Full Dominical**.

Festa de la Mare de Déu de Fàtima

Dijous 13 de maig a l'ermita de Fàtima de Maó. A les 18 h, Rosari i, tot seguit, a les 18.30 h Eucaristia. NO hi haurà missa a la parròquia de Sant Francesc.

Festa de Sant Isidre

Dissabte 15 de maig, a les 11.30 h, es celebrarà l'eucaristia a la Catedral preparada i participada per la gent del camp, amb motiu de la festa de Sant Isidre, patró dels pagesos.

Cursets prematrimoniais a Maó

Els dies 24, 25, 26 i 27 de maig, cursets prematrimoniais, a les 20.15 h, a la Casa de l'Església de Maó.

Notícies nostres

Informe d'Economia Solidària 2020 Menorca

Sota el títol "L'economia que vols", Càritas Espanyola ha presentat el seu informe anual d'Economia Solidària per a donar a conèixer les accions realitzades durant el 2020. Referent a la nostra illa, destaca el fet que gràcies al suport de programes d'ocupació i economia social de Càritas Menorca, 93 persones van accedir al mercat de treball. En ple impacte de la pandèmia, Càritas va acompanyar a Menorca a 786 persones per a millorar el seu perfil laboral i l'11,86% de les persones acompanyades en l'últim any van accedir a una ocupació.

La gran part de les persones acompanyades són dones (66%) i han participat principalment en el procés d'orientació laboral i en els tallers prelaborals de Mestral Menorca. L'entitat diocesana ha fet una gran inversió i un gran esforç a la nostra illa per impulsar aquestes accions de

formació que afavoreixen l'aprenentatge dels usuaris i milloren les seves oportunitats laborals. En aquest sentit, aquests projectes es poden materialitzar gràcies al suport del Fons Social Europeu, el Govern de les Illes Balears, el Consell Insular de Menorca, l'empresa Inditex, entre d'altres.

Benedicció dels termes al Santuari de la Mare de Déu del Toro

Com és costum cada any el primer diumenge de maig, el bisbe Mons. Francesc va presidir l'Eucaristia al Santuari de la Mare de Déu del Toro i va beneir els municipis de Menorca amb la creu gloriosa de Crist. A la celebració, a la qual van assistir un gran nombre de fidels, el Bisbe va ressaltar que Jesús és el cep veritable i els cristians el sarment, i que solament units podrem donar bon fruit. A més, va destacar que Déu ens demana creure, posant tota la nostra confiança en Jesús, i estimar a totes les persones.

Finalment, a l'exterior del Santuari el bisbe Francesc va beneir cadascun dels punts cardinals, "desitjant que el Senyor ompli dels seus camps els camps de Menorca i a totes les persones que fan feina en ells; i demanant també que la paraula de l'Evangeli s'estengui per tota l'illa". Així mateix, durant la benedicció amb la creu, es va demanar al Senyor que ens ajudi a vèncer la pandèmia, i que ens doni força a tots en la dificultat.

Primer any del Fons Diocesà de Solidaritat

Aquest mes de maig es compleix 1 any de la creació del Fons Diocesà de Solidaritat, una iniciativa que la nostra diòcesi, juntament amb Càritas Menorca, va posar en marxa en l'inici de la pandèmia amb l'objectiu de donar resposta a les profundes necessitats econòmiques de moltes persones i famílies.

El Bisbat de Menorca va fer una aportació inicial de 100 mil euros i, posteriorment, amb la col·laboració d'un total de 120 donants (parròquies, entitats de la diòcesi, empreses i particulars) fins avui s'han sumat prop de 69 mil euros. Aquestes aportacions ja han ajudat a garantir un total de 259 ajudes a les persones i famílies amb menys recursos per a fer front al pagament del lloguer i dels subministraments bàsics. Ciutadella, Maó i Ferreries són els

municipis on el nombre d'ajudes ha estat més alt. Càritas recorda que els primers mesos de 2021 ens han demostrat que la profunda crisi social i econòmica encara continua i que és essencial el compromís de tota la societat per seguir acompanyant als qui més ho necessiten.

